

прѣподобнаго Теоктиста, той стана игѣменъ на монастырѣ.

Това чудо, за изцѣленіе-то на Теревона съ разчю повсѣдѣ, и много болни прихождахъ отъ разны страны при блаженнаго Евтиміа, кой-то гы лѣкъваше даромъ, и врачехъ съ здрави; зато съ прослави имя-то на С-го, не токо въ Палестинѣ, нъ и по околны-тѣ области. А свѣтый като видѣ, че неговс-то окычно мѣленіе съ прѣкъсва, негодѣваше за много-то пришълци до него, и дѣто го славахъ; той тѣжаше, колчимъ си наѣмаше прѣдишне-то безмѣлвѣ, и науми скрытомъ да отиде въ пѣстынѣ-тѣ нареченнѣ Рѣвѣ. Това като съ наѣчи блаженный Теоктистъ, обади на братѣ-та, които прикрани скѣпомъ около него, припаднахъ на нозѣ-тѣ прѣподобнаго Евтиміа, и молахъ го съ сѣлзы за да гы неостава сыраци; а той, като искаше да гы ѹтѣши, вѣче имъ съ, че нѣма да отиде никадѣ; желаніе окаче за да живѣе безмѣлвно, неостава го спокоенъ, и прѣ. Тѣй става нощемъ и тайно излѣзе отъ монастырѣ съ едного ѹченика Дометіана, момъкъ докродѣ-